

той два пѣти изново се връщатъ на папския престолъ, а на това най-много му помогнали негови-тѣ сродници, които крали и плячкали заедно съ него. Като докопа и втори пѣтъ папска-та корона, а нѣмаше сила да я одържи, той я изнесе на мезатъ и въ 1045 год. купи папско-то достоинство Григорий VI.

Като прочетѣ този дълъгъ редъ отъ чудесни и току-рѣчи невѣроятни скандали, читателя, който малко е упознатъ съ исторія-та на срѣдния вѣкъ, ште си помисли че папство-то съвсемъ паднало и изгубило въ очи-тѣ на европейски-тѣ народи своя-та важность. Ала той би се много излъгълъ, ако мисли така. Папство-то, което обезчестило себе-си съ свои-тѣ пороци и пресгжпления, би на него време току-рѣчи най-силно. Въ 1045 год. паство-то се продавало на мезатъ като сѣка друга стока, а пакъ въ 1073 г. сѣдялъ вече на престола Хилдебранъ — сжштия онзи Григорий VII, който принудилъ нѣмския императоръ Хенриха IV да стои три дни на открито небе въ Каназкия дворецъ, само по една риза и босъ, като единъ грѣшникъ, който се кае и моли за опрощение. Въ края на XI вѣкъ, папа Урбанъ II дигналъ цѣла Европа срѣшту Мохамеданци-тѣ, които били превзели свети-тѣ мѣста. А въ XIII вѣкъ Иннокентий III обърналъ сичка южна Франция въ окървавена и изгорена пустиня, и основалъ ордена (реда) на просяшки-тѣ калугери. Негова наследникъ Григорий IX установилъ сждовиште-то на страшна-та инквизиция.

Какъ ште си истълкуваме сега сички-тѣ тѣзи противорѣчия? Папи-тѣ биятъ, затварять ги като нѣ-